

dette Arbejde udelukkende af Interesse for Sagen.

Jeg skal med Hensyn til Konsulenternes Kostbarhed gøre opmærksom paa den store Nytte, vi kan have af enkelte af disse Konsulenter. Der er f. Eks den, der hedder Konsulenten for praktiserende Læger. Han er tillige en fremragende Børnelæge og behandler alle Spørgsmaal, der vedrører praktiserende Lægers Praksisret, og alle de mange vigtige Spørgsmaal, som angaar Statens Børnehjem og Statens Tilskud til Børnehjem. Denne Mand behandler Hundreder af Sager i Aarets Løb. Om jeg ikke husker fejl, faar denne Konsulent 2 400 Kr. om Aaret eller lidt derover. Jeg skal henlede Opmærksomheden paa en anden Konsulent. Professoren i Farmakologi er tillige Konsulent for Sundhedsstyrelsen, og under ham sorterer alle de vigtige Spørgsmaal vedrørende Gifthandel, alle Spørgsmaal, hvori der opstaar Tvivl, om der foreligger Forgiftning, og alle de vigtige Spørgsmaal af teoretisk Art, som vedrører Apotekerne. Jeg skal gøre opmærksom paa, at denne Konsulents aarlige Honorar er, siger og skriver, 900 Kr. Der er for mig ingen Tvivl om, at vi vilde komme langt over det 3- til 4-dobbelte Beløb, hvis vi skulde have Erklæringer udstedt om de samme Sager fra denne Mand eller andre som Privatmænd.

Jeg skal slutte med at sige, at naar jeg ikke er gaaet med til det, Administrationskommissionen foreslaar i sin Betænkning, er det af den Grund — jeg skal ikke nærmere kritisere selve Betænkningen, Undersøgelsen er foretaget efter min Mening meget hurtigt og ikke dybtgaaende nok —, at der for mig ikke er Tvivl om, at blev denne fulgt, vilde i det kommende Aar Sundhedsstyrelsens Administration blive langt dyrere, end den er for Tiden.

Johannes Lou: Vi kender jo Sundhedsministerens stadig Kritik af andres foregaaende Arbejder i Rigsdagen, saa jeg maa sige, at det forekommer mig ikke at være noget nyt. Men der er et bestemt Punkt, som jeg vil fremdrage. I en Skrivelse af 21. December 1926 fra Ministeriet for Sundhedsvæsen til Sundhedsstyrelsen, staar der i Slutningen: „..... skal man anmode to af de nuværende Konsulenter om at paatage sig at yde Ministeriet Bistand ved Behandling af fornævnte Spørgsmaal og skal i saa Henseende henstille, at Professor, Dr. med. Monrad fungerer som Konsulent i Sager vedrørende Sygeplejersker, og at Professor, Dr. med. Fridericia foruden

sin Stilling som Konsulent i Hygiejne paatager sig Hvervet som Konsulent i Husmodersager.“ Her udnævnes altsaa de to Herrer. Nu siger den højtærede Minister, at de ikke faar Penge for det. Vi ved jo, hvorledes der kan være Uoverensstemmelse i Ministeriet, og vi ved, hvorledes en Kommission vilde gøre Arbejdet gratis; men der sagde den højtærede Indenrigsminister — og jeg synes med fuld Ret —, at man kan ikke paalægge Folk Arbejde uden at yde dem Betaling derfor.

Ministeren for Sundhedsvæsen (Rubow): Jeg skal blot gøre en kort Bemærkning til det ærede Medlem. Det ærede Medlem er selv Læge og vil være opmærksom paa, at mange Læger, derunder ogsaa disse, er saa interesserede i deres Fag, at de med Glæde har paataget sig et saadant Arbejde uden særligt Honorar; de er ikke Principryttere paa dette Punkt, de har paataget sig Arbejdet uden noget som helst Tilbud om og uden noget som helst Løfte om Honorar, udelukkende af Interesse for de Sager, som er dem underlagt.

Hermed sluttede Forhandlingen.

Lovforslaget (se Tillæg C.)

vedtoges enstemmigt med 116 Stemmer.

Formanden: Lovforslaget vil nu blive oversendt til Landstinget.

Den sidste Sag paa Dagsordenen var:

Tredie Behandling af Forslag til Lov om Forlængelse af Gyldigheden af samt Ændring i forskellige midlertidige Told- og Afgiftsbestemmelser m. v.

(Anden Behandling findes i Tidenden Sp. 4091).

Der var ikke stillet Ændringsforslag.

Lovforslaget sattes til Forhandling.

Ordføreren (Himmelstrup): Jeg skal tillade mig at anbefale ærede Medlemmer at stemme for Lovforslaget i den Skikkelse, det har faaet efter Afstemningen ved anden Behandling.

Dahlgaard: Lovforslaget, som det nu foreligger, indeholder paa eet Omraade,